

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "FVB" luokkiin 35 ja 36 kuuluvia palveluita varten (hakemus nro 2 126 175).

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: FVD Gesellschaft für Finanzplanung und Vorsorge-management Deutschland mbH

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Luokkaan 36 kuuluvia palveluita varten rekisteröity Saksan sanamerkki "FVD", jonka perusteella vastustetaan rekisteröintiä luokkaa 36 varten.

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen, hakemuksen osittainen hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Riidanalaisella päätöksellä rikotaan asetuksen (EY) N:o 40/94 (¹) 8 artiklan 1 kohdan b alakohdtaa, koska kilpailuvien tavaramerkkien välillä ei ole sekaannusvaaraa.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1).

Kanne 12.1.2007 — Frucona Košice v. Euroopan yhteisöjen komissio

(Asia T-11/07)

(2007/C 56/68)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Frucona Košice a.s. (Košice, Slovakian tasavalta) (edustajat: asianajaja B. Hartnett ja asianajaja O. Geiss)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Komission 7.6.2006 valtionapua koskevassa asiassa nro C25/2005 tekemä päätös C(2006)2028 lopullinen on kumottava.
- Mainitun päätöksen 1 artikla on kumottava kokonaisuudessaan tai osittain.
- Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kanteellaan komission 7.6.2006 tekemän, Slovakian tasavallan kantajan osalta toimeen paneman valtiontukea

koskevan päätöksen (asia nro C25/2005) kumoamista siltä osin kuin siinä kohdellaan kantajaa yhteisön oikeuden vastaisen valtiontuen saajana ja veloitetaan kantaja maksamaan takaisin Slovakian tasavallalle kaikki verosaatavat, joiden perimisestä on luovuttu, korkoineen.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kymmeneen kanneperusteeseen:

Ensimmäisellä kanneperusteellaan kantaja väittää, että komissio menetteli ilmeisen virheellisesti määrittäessään väitetyt valtiontuen määrät.

Toisella kanneperusteellaan kantaja väittää, että riidanalainen päätös on olennaisen menettelymääräyksen vastainen ja sillä rikotaan EY 33 artiklaa. Itse asiassa kantaja väittää, että kilpailun pääosaston sijasta maatalouden pääosasto oli toimivaltainen pääosasto suorittamaan tutkinnan ja ryhtymään niihin menettelyllisiin ja muodollisiin toimiin, jotka johtivat riidanalaisen päätöksen tekemiseen.

Kolmannella kanneperusteella kantaja väittää edelleen, että riidanalaisella päätöksellä rikotaan liittymissopimuksen liitteessä IV olevaa 3 jaksoa, EY 253 artiklaa, EY 88 artiklaa ja asetusta 659/1999, koska komissiolla ei ollut toimivaltaa riidanalaisen päätöksen tekemiseen.

Neljännellä kanneperusteella kantaja väittää, että komissio teki oikeudellisen ja tosiseikkoja koskevan virheen, kun se sovelsi EY 87 artiklan 1 kohtaa ja totesi konkurssimenettelyn olevan edullisempi vaihtoehto kuin verojen sovittelu.

Viidennellä kanneperusteellaan kantaja väittää, että komissio menetteli virheellisesti todetessaan, että verojen täytäntöönpanomenettelyn aloittaminen on hyödyllisempää kuin verojen sovittelu.

Kuudennella kanneperusteella kantaja väittää, että komissio teki ilmeisen oikeudellisen ja tosiseikkoja koskevan virheen poistaessaan todistustaakan, jolloin se rikkoi EY 87 artiklan 1 kohtaa ja EY 253 artiklaa. Lisäksi kantaja väittää, että komissio ei ottanut huomioon yhteisöjen tuomioistuimen esiin tuomia oikeusnormeja yksityistä velkojaa koskevan arviointiperusteen soveltamiseksi.

Seitsemännellä kanneperusteella kantaja väittää, että komissio teki oikeudellisen ja tosiseikkoja koskevan virheen jättäessään riittävällä tavalla arvioimatta ja huomioon ottamatta sen käytössä olevaa näyttöä.

Kahdeksannella kanneperusteella kantajan väittää, että komissio teki oikeudellisen ja tosiseikkoja koskevan virheen, kun se otti huomioon verohallinnossa vallitsevien sisäisten eroavaisuuksien kaltaista, asian kannalta merkityksetöntä näyttöä.

Yhdeksännellä kanneperusteella kantaja väittää edelleen, että päätös on vastoin EY 253 artiklaa, koska siinä esitettyjä johtopäätöksiä ei ole riittävästi perusteltu.

Lopuksi kymmenennellä kanneperusteellaan kantaja väittää, että komissio menetteli virheellisesti, kun se ei vapauttanut verojen sovittelua rakenneuudistustukena ja kun se sovelsi taannehtivasti rakenneuudistukseksi vuonna 2004 annettuja suuntaviivoja.